

разгледва колекциитѣ, да имъ расправя и пока всичко и да са труди да варди приличния редъ.

Ягужинский въ тозъ случай предложилъ сѣдующото: „По причина че за съдържанието на добни драгоцѣнни рѣдкисти са изискватъ ежегод голѣми разноски, не ще ли бжде добрѣ да са вз по една или двѣ рубли отъ всѣкого, който би желалъ да влезе въ кабинета? Така щото изъбраната сума да могатъ да са държатъ разноски а освѣнъ туй и повече да са обогатява кабинетъ чрезъ покупки на други вещи.“

Царя тозъ часъ прекъсналъ думата на Ягужинский и казалъ:

— „Генерале! ти не разумно говоришь, тво предложение повече препятствува, отъ колкото бгоприятствува на моето намѣрение. Кого ще да грижа за мойтѣ естественни съборания и кой ще да да гледа мойтѣ рѣдкисти, когато ще бжде дженъ да плати за туй и пари? Азъ напротивъ заповѣдамъ, който доде не само даромъ да го ищатъ, но и да го приематъ въ една особена стъ въ зданието на сжщия кабинетъ и да го служатъ чаша кафе, вино или ракия.“

Вслѣдствие на подобна заповѣдъ, всѣка година са давало на библиотекара по четиристотинъ рубли служение гостѣтѣ.

Предсказванието на Петра I-ий за Черно море

Кога царъ Петъръ, въ 1696 год., превзелъ Азъ, казалъ на всичкитѣ присѣтствующи при туй вѣтне слѣдующото: